

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹਾ
ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੁਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੋਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ
ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਸੇ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥ ੧॥ ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਬਸਿ
ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ
ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਨੀ ॥੨॥੮॥੧॥ {ਪੰਨਾ 1210}

ਪਦਅਰਥ:- ਕਉ—ਤੋਂ। ਕੁਰਬਾਨੀ—ਸਦਕੇ। ਬਚਨ ਨਾਦ—ਸਿਫਤਿ-ਸਾਲਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ।
ਸ੍ਰਵਨਹੁ—ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ। ਪੂਰੇ—ਭਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹਾ—(ਮੇਰਾ) ਸਰੀਰ। ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ—ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਗੋਦ
ਵਿਚ। 1। ਰਹਾਉ।

ਛੁਟਰਿ—ਛੁੱਟੜ। ਤੇ—ਤੋਂ। ਗੁਰਿ—ਗੁਰੂ ਨੇ। ਸੋਹਾਗਨਿ—{ਅੱਖਰ 'ਸ' ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਲਗਾਂ ਹਨ— ੋ ਅਤੇ ੁ।
ਅਸਲ ਲਫਜ਼ 'ਸੋਹਾਗਨਿ' ਹੈ, ਇਥੇ 'ਸੁਹਾਗਨਿ' ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ}। ਸੁਹਾਗ ਵਾਲੀ, ਖਸਮ ਵਾਲੀ। ਸੁਘੜ—ਸੋਹਣੀ
ਆਤਮਕ ਘਾੜਤ ਵਾਲਾ। ਜਿਹ ਘਰਿ ਮਹਿ—ਜਿਸ ਘਰ ਵਿਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ-ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ। ਬੈਸਨੁ—ਬੈਠਣਾ।
ਬਾਸਾਨੀ ਵੱਸਣ ਲਈ। 1।

ਉਨ੍ਹ ਕੈ ਬਸਿ—ਉਹਨਾਂ (ਸੰਤ ਜਨਾਂ) ਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ। ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ—ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭੂ।
ਜਿਨਿ—ਜਿਸ (ਪ੍ਰਭੂ) ਨੇ। ਆਨ—ਇੱਜ਼ਤ, ਲਾਜ਼। ਸੰਤਾਨੀ—ਸੰਤਾਂ ਦੀ। ਸੰਗਿ—ਨਾਲ। ਮਾਨਿਆ—ਗਿੱਝ
ਗਿਆ ਹੈ। ਚੂਕੀ—ਮੁੱਕ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਣਿ—ਮੁਥਾਜੀ। ਲੋਕਾਨੀ—ਲੋਕਾਂ ਦੀ {ਅਸਲ ਲਫਜ਼ ਹੈ 'ਲੋਕਾਨੀ', ਇਥੇ
'ਲੁਕਾਨੀ' ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ}। 2।

ਅਰਥ:- ਹੇ ਭਾਈ! ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਤੋਂ ਸਦਕੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਸਿਫਤਿ-ਸਾਲਾਹ ਦੇ ਗੀਤ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਭਰੇ
ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਉਸ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਇਹ ਸਾਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ)। 1। ਰਹਾਉ।

ਹੇ ਭਾਈ! ਗੁਰੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੁੱਟੜ ਤੋਂ ਸੁਹਾਗਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੋਹਣੀ ਆਤਮਕ ਘਾੜਤ ਵਾਲੇ ਸੁਜਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ
ਮਿਲਾਪ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। (ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ) ਉਹ (ਹਰਿ-ਚਰਨ-) ਥਾਂ ਵੱਸਣ ਲਈ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਥਾਂ ਤੇ
(ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਕਦੇ) ਟਿਕਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1।

ਹੇ ਭਾਈ! ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਿਸ ਨੇ (ਸਦਾ ਆਪਣੇ) ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ ਰੱਖੀ ਹੈ
ਉਹਨਾਂ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਆਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਆਖ—(ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ
ਨਾਲ) ਮੇਰਾ ਮਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਗਿੱਝ ਗਿਆ ਹੈ, (ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ) ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਥਾਜੀ ਮੁੱਕ ਗਈ ਹੈ। 2। 8। 3।